



## Arrest

nr. 79 083 van 13 april 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 16 december 2010 omdat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig was en hij de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst niet uitputte.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd,

behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in zijn vorige aanvraag waarin hij deze had kunnen aanbrengen. Hij beperkt zich tot het volharden in het relaas van zijn eerste aanvraag, dat hij licht aanpast en voorziet van nieuwe stavingsstukken. Uit 's Raads arrest van 16 december 2010, dat gezag van gewijsde geniet, blijkt dat dat relaas ongeloofwaardig is. De documenten die verzoeker voorlegt vermogen de geloofwaardigheid van dat relaas niet te herstellen, gezien documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld, quod non in casu. Aldus zijn er geen nieuwe elementen die op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 53 254 van 16 december 2010 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. Evenmin worden er elementen aangebracht die wijzen op een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of op een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, die zich zou hebben gemanifesteerd na voormeld arrest.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot de opmerking dat er in zijn land van herkomst geen correcte rechtspraak is en tot het bevestigen van zijn vorige verklaringen.

In zoverre verzoeker kritiek uitoefent op de toepassing van artikel 52/2 van voormelde wet toont hij niet aan dat deze toepassing impact heeft op de correctheid van de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker toont ook niet aan dat desbetreffend een substantiële onregelmatigheid werd begaan.

In zoverre verzoeker kritiek uitoefent op de procedure voorzien in artikel 39/73 van voormelde wet toont hij geen belang aan nu hij werd gehoord met toepassing van artikel 39/73, § 4 van deze wet.

Bijaldien toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,  
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,  
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER